

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: I.L. , nar. ..., bytem ..., nyní bytem ...,
zastoupené: opatrovník Město Rokycany, se sídlem Masarykovo
nám. 1, 337 01 Rokycany,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o nedatované žalobě doručené zdejšímu soudu dne 29.8.2018 proti rozhodnutí
žalované ze dne 23.8.2018 č.j. 695 330 2070/44091-HS o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23.8.2018 č.j. 695 330 2070/44091-HS a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18.5.2018 č.j. R-18.5.2018 – 429/695 330 2070 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** bez data s připojenou kopií napadeného rozhodnutí osobně doručenou zdejšímu soudu dne 29.8.2018 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23.8.2018 č.j. 695 330 2070/44091-HS o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí

ČSSZ č.j. R-18.5.2018 – 429/695 330 2070 ze dne 18.5.2018, kterým jí byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 8.6.2018 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 19.4.2018 je žalobkyně od téhož dne invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 60%; invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 8.598 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.8.2018 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 7.8.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně je od 19.4.2018 nadále invalidní a to pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60% a žalobkyni byla přiznána dolní hranice vymezeného rozmezí, tj. 50%, která ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

2. **Žalobkyně v žalobě** následně k výzvě soudu doplněné jejím opatrovníkem dne 25.9.2018 mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím a dožadovala se jeho zrušení s ohledem na svůj zdravotní stav, který popsala, protože dle ní bylo rozhodnutí žalované vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí k § 3 odst. 2 vyhlášky, ačkoliv nemůže vykonávat práci dietní sestry, což nebude možné ani do budoucna a není v jejích silách rozšiřovat své vzdělání či kvalifikaci. Poukázala také na to, že její zdravotní stav nebyl posouzen správně, když posudkový lékař učinil závěr o snížení stupně invalidity, aniž by podrobněji zkoumal její možnost a omezení zapojení do pracovního procesu. Závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 23.8.2018 a vrácení věci žalované, požadovala i náhradu nákladů řízení bez specifikace.
3. Ze zaslané kopie rozsudku Okresního soudu v Rokycanech ze dne 6.4.2017 č.j. 6 Nc 1004/2016-89 vyplývá, že žalobkyně byla omezena ve svéprávnosti na dobu tří let mimo jiné tak, že není způsobilá právně jednat s finančními prostředky nad 2.500 Kč týdně, nakládat s majetkem, uzavírat smlouvy včetně smluv o poskytování sociálních služeb, jednat na úřadech včetně podávání žádostí o přiznání dávek státní sociální podpory, jednat v pracovněprávních vztazích (výrok I.) a opatrovníkem žalobkyně soud jmenoval Město Rokycany (výrok II.).
4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Rokycany** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.4.2018 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 7.8.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pouze pro invaliditu druhého nikoli třetího stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti lékařem OSSZ 60% a lékařem ČSSZ 50%, stanovená míra poklesu nebyla žádným z lékařů změněna ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky; den změny stupně invalidity: 19.4.2018 (datum jednání OSSZ) a doba platnosti posudku: OSSZ – trvale, ČSSZ - 30.4.2021.
5. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě** dne 21.11.2018 s ohledem na námitky žalobkyně

navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení ve věcech důchodového pojištění; za současného stavu nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 23.8.2018. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 23.8.2018 bylo podle dodejky doručeno žalobkyni dne 27.8.2018 a jejímu opatrovníkovi dne 24.8.2018 prostřednictvím datové schránky.

6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o **vypracování posudku**, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 28.3.2019 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (23.8.2018) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, přičemž se jedná o pokračování invalidity s datem vzniku 25.12.2016; doba platnosti posudku (lhůta KLP): 31.3.2021. Komise uvedla, že shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ určuje rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti paranoidní schizofrenii. Souhrnná lékařská dokumentace prokazuje dlouhodobější signalizaci explorační uvedeného závažného psych. postižení s akutním vzplanutím v prosinci 2016 s návaznou téměř rok trvající hospitalizací v ústavním psychiatrickém zařízení. V jejím průběhu mapován vlnovitý průběh onemocnění s postupně ustupující bludnou symptomatikou, se získáváním náhledu na závažnost onemocnění, pozdější postpsychotickou depresí a rozvojem postprocesuálního defektu. V době dimise a v rámci pohospitalizačních psychiatrických vyš. i v komparaci s vyšetřením psychiatra v komisi v popředí klin. obrazu negativní symptomatika s emoční oploštělostí, intermitentní paranoiditou, subdepresivním až depresivním nastavením. K dekompenzaci onemocnění ve smyslu psychotické explorační s nutností případné rehospitalizace při účinné kombinaci antidepresivní a antipsychot. medikace (depotní formou) sice nedošlo, přesto je PK MPSV toho názoru, že navozená kompenzace onemocnění je velmi křehká a krátkodobého trvání a prozatím neumožňuje plnohodnotný návrat žalobkyně do pracovního procesu. Dle komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60% (shoda s posouzením OSSZ), která podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 70%. Závěrem komise uvedla, že podrobně prostudovala doloženou lékařskou dokumentaci, žalobkyně byla vyšetřena odborníkem z oboru psychiatrie v komisi, byla konstatována krátkodobá fáze nevýrazně kvalitní remise schizofrenního onemocnění zatím nekorelující s možností trvalého zařazení žalobkyně do pracovního procesu (současné pracovní zapojení na úrovni prodáváčky ve zkráceném úvazku je vnímáno jako pracovní pokus se zatím nevyhodnotitelnými případnými dopady na psych. stav), které je indikováno k vyhodnocení v rámci KLP invalidity stanovené komisí MPSV s dvouletou časovou rezervou. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

7. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

8. V § 3 odst. 2 **uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány pouze komisí, jak uvedeno shora.

9. Podle § 38 písm. a) **zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

10. Dle § 4 odst. 1 písm. a) **s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 **s.ř.s.**).

11. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) **s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

12. Dle § 78 odst. 1 **věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo

rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 23.8.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání třetího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 28.3.2019 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (23.8.2018) se u žalobkyně jednalo nadále o invaliditu třetího nikoli pouze druhého stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 23.8.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18.5.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně nadále od 25.12.2016 a tedy k 18.5.2018 i 23.8.2018 odpovídal třetímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila celkem 70%, avšak lékařem OSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 60% a lékařem ČSSZ toliko 50%.
14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 28.3.2019 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně od 25.12.2016, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity třetího stupně, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 28.6.2019 č.j. 16 Ad 66/2018-64, když rozhodnutí ze dne 18.5.2018 o snížení stupně invalidity a výše invalidního důchodu z třetího na druhý stupeň ode dne 8.6.2018 a rozhodnutí o zamítnutí námitek ze dne 23.8.2018 by žalovaná nevydala v případě, že by se dle výše uvedených posudků lékařů OSSZ a ČSSZ nejednalo o snížení stupně invalidity žalobkyně.
15. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně sice požadovala náklady tohoto řízení, ale nespecifikovala je, nejsou ani zjiitelné z obsahu soudního spisu, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 28. června 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně